

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

vsquàm latum esset aut prosperum in Romana sede, illa per vniuersam serpens ecclesiam surrexit schismatica dimembratio, cum se duo pro summis gererent pontificibus. Alter Romæ creatus Urbanus, alter à cardinalibus Gallis Gallus euectus Clemens: Iam enim Itali, veriti, nè si ex Gallis crearetur pontifex, in Auinionem rediret: idq; cauentes Romani proceres, conclaue obsederunt, per impressionem & concussionem moliti, vt Italus crearetur Urbanus VI. episcopus antè Barenfis, vir acris seueritatis. Hanc ergò electionem cardinales Galli ab Auinione pridem introducti, cum & persona electa propter sauitiam, & forma electionis propter concussionem displiceret: simul, vt haberent pontificem, sub quo eorum natio vt pridem imperitaret, foras Romam euecti in ciuitatem Fundanam, Clementem suum extulerunt, cum eo in Auinionem contendentes. Bicipitem dudum aquilam Romani Imperatores in armis sibi prattulerunt & praserunt vsque hodiè: quanuis dudum Orientis Imperium euauerit, à Christianismo translatum in perfidos Mahumetanos: Nunc bicipitem insulam incipiunt adorare Romani pontifices. Sed non est ea iocandi materia, quæ pessimum Christianismo inuexit schisma. Nos pro institutio nostro in Saxoniam reuertamur.

CAPVT V.

Albertus interim Luneburgensis, princeps optimi ad iustitiam zeli, vocatis ad arma auxiliaria ciuibus vrbiū Magdeburgi & Brunswici, arcem Twifeling receptatricem sceleratorum hominum, qui itineribus publicis insidiantes, eo conuexere, quæ varijs locis quasiere, obsedit, & expugnauit: captamq; funditus euerfam, solo aquauit. Circa quæ tēpora ciues Brūswicenses,

cēses, cūm cōmunionem Hanſæ Teutonicæ deſideranter
 quererent ꝑ ſuis mercatoribus obtinere, ad cor reuerſi, in
 cōgregatione Lubicana oratorum ab vrbibus dictæ com-
 munionis, ſolennem expleuēre pœnitentiam, non veriti
 perinde infamia notati videri. Cūm interim Fridericus
 Magni ducis de Brunſuico filius cum fratribus, relictus
 adoleſcens ſub tutela patruelis ſui Ottonis de Leyna du-
 cis: erat enim Tranſſyluana ditionis ille princeps: cūm
 per contemptum haberetur in arce Daulſenbutel, cerne-
 reſq; multa non rectē adminiſtrari, adduci vndecunq;
 captiuos mercatores in publicis itineribus captos: cūm
 primum per atate ſapere inciperet, ciuibus ſuis in Brunſ-
 uico prudentioribus rem queritur: quid conſilij, quid ve
 ab illis, ſi quid intentaret, auxiliij ſperaret? bonam ſe
 conſolationem præſtituros dixēre, vbi rem ex animo vi-
 riliter cernerent intentari. Hoc reſponſo firmatus, redijt
 in arcem obſeruans tempora, quibus præſectus Ottonis
 cum maiori ſatellitum parte in tabernam de more de-
 ſendiſſet, paucis fidelium in concilium adhibitis: claues
 tulit de caſa portarij, pontem eleuans, carcerem aperu-
 it, & vinctos laxans, iuſſit ſtare pro muris: nunciumq;
 concito mittens Brunſuicum, iuſſit promiſſa auxilia
 properare, cūm, quo in loco res eſſent, oſtendiſſet: veni-
 entes non cunctanter, intromiſi ſunt in arcem: cœpitq;
 ex illo die Fridericus rem ſupra etatem prudenter age-
 re, excluſo Ottone patruale, curatore eius, fratrumq; ſu-
 orum. Virile nimirum principium ab adoleſcente: cui
 bonus ſucceſſus, & optimus exitus ab omnibus bonis nun-
 cuparetur. Erat autem octuageſimus ſecundus poſt mil-
 le trecentos. Quo tempore Vrbanus Papa inter Ludoui-
 cum & Adolphum, de eccleſia Moguntina contenden-
 tes, perfecit, vt Ludouicus frater D. Wilhelmi de Miſna

marchionis, ad archiepiscopatum Magdeburgensem transferretur, Adolpho apud Moguntiam permanente. Exitus autem memorati Ludouici cladem attulit insignem. In oppidum Caluen multā ecclesiā euocauit militiam. Aderant euocati cum vxoribus & filiabus, diem festum cum suo acturi pontifice. Prætorium quod erat in oppido spatiosum, illis vsibus instructum, desumpsere ad vanitates ducendasq; choreas: vt est hoc hominum genus motu leue, cantu solutum, & luxui paratum. Ducebant in gyro vertiginosam & ridiculam circuitiōnem. Saliebant ad manus dominarum alacriter, vt immenso pondere victa domus, subsidere minaretur, crepitum grandem præmittens. Archiepiscopus, apprehensa ad manum quæ proxima stabat domina, gradus, inter primos abiturus, petiuit. Vbi iam descendere cœpit, lapideus ille antè solutus gradus concidit, & archiepiscopum cum consorte, & nonnullis alijs ruina inuoluens, miserabiliter extinxit.

CAPVT VI.

Otto dux de Leina, iam ad cor post deuia reuersus, Albertus Magdeburgensis archiepiscopus, & Albertus Halberstadensis præsul, Fridericus dux Brunswicensis, Albertus dux de Salina, Bussō de Regenstein, Henricus de Honsten, Gunterus de Stalberg, Conradus & Theodoricus de Dœrningrode comites, & multi præterea nobiles, barones, milites, interuenientibus placitis, aliquandò in commemorationem adducebant: quid sit, quodd ubiquè terrarum innoxij mercatores vadant & redeant, vectigalia soluentes principibus per opportuna & constituta loca: cur infelix Saxonia, nulli prouinciæ vel opibus, vel fortissimis viris cedens, non illo possit bono perfrui, vt publica securitate præstita, in-